

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Episteltextern för i dag är angiven till 1 Tim 2:4–6, men vi ska utöka texten och börja redan från vers 1:

1 Först av allt uppmanar jag till bön, åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på alla sätt gudfruktigt och värdigt. 3 Detta är rätt och gott inför Gud, vår Frälsare, 4 som vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen. 5 Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor: människan Kristus Jesus, 6 som gav sig själv till lösen för alla. Detta vittnesbörd skulle framföras när tiden var inne.

Herre, helga oss i sanningen. Ditt ord är sanning. Amen.

Vi har i dag fastlagssöndag, som är den sista söndagen före den egentliga fastetiden och den första dagen i den tre dagar långa fastlagen. Ordet sägs komma från det lågtyska *vas-telavent*, fasteafton. I motsats till julafton omfattar "aftonen" inför fastan alltså tre dagar! Fastetiden börjar på askonsdagen, alltså i nästa vecka. Men redan nu ställer vi in oss på att börja följa Jesus på hans lidandes väg. Temat i dag är *Guds kärleks offerväg*.

Texten ger oss anledning att ta upp tre aspekter på denna lidandes väg:

1. Förbönen för folk och land, så att överheten skulle ha insikt att vaka över landets trygghet och att alla ska få möjlighet att utöva sin tro och leva i lugn.
2. Vår Frälsares person: Gud och människa, som är förutsättningen för att vi och alla människor ska bli frälsta genom att han gav sig själv till lösen för alla.
3. Guds vilja att alla ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen.

1. Vårt förhållande till överheten

Låt oss först tänka på den situation som rådde när aposteln Paulus skrev det här brevet, det första brevet till Timoteus. Han skrev det troligen

från Makedonien i mitten av 60-talet. Den tiden var verkligen inte gynnsam för de kristna. Paulus hade själv råkat ut för många förföljelser och trakasserier som närapå hade kostat honom livet. Efter bara något år skulle han mista livet i Rom. Den kejsare som härskade i Rom var Nero. Han kom till makten år 54 och regerade till sin död, troligen år 68.

Neros regering förknippas med tyranni och hänsynslöshet mot de kristna. Rom brann år 64 och det ryktades att han själv hade tänt på men att han lade skulden på de kristna. Därför inledde han grymma förföljelser mot dem.

Det var alltså en sådan överhet som Paulus uppmanade att be för. Det var långt från den demokratiska ordning vi har i dag. Men ändå var den överheten insatt av Gud. I Romarbrevets trettonde kapitel utvecklar Paulus mera hur kristna ska förhålla sig: vi ska vara underdåniga varje överhet som vi har över oss. Det samma skriver också Petrus.

Vi tänker kanske så att vi ska underordna oss överheten när den är rättvis och gynnar oss. Men om den begår orättvisor och stiftar onda lagar ska vi bekämpa den och vägra lyda. Men det är faktiskt inte Bibelns uppdrag åt oss. Vi ska be för att överheten ska stifta rättfärdiga lagar, men vi ska vara lydiga medborgare också fast vi är drabbade av bestämmelser som vi anser orättfärdiga. Och vi ska förstås delta med vår röst i alla demokratiska val, för det är också en rättighet som Gud har gett oss. Det har alltid varit en självklar plikt för troende kristna att delta i alla val för att försöka få en så god överhet som möjligt: riksdag och president och numera också våra representanter i EU. De mest laglydiga och trogna medborgarna har av tradition funnits i de delar av landet där man har värdesatt Guds ord högst.

Vi har också lagliga rättigheter att föra fram klagomål och kritik mot överheten när den handlar mot Guds vilja. Tyvärr sker det allt oftare i dag att vi får lagar och förordningar som inte stämmer med Bibeln. Landet byggs inte med Guds ord som grund, så som det var förr. Där ska vi också komma ihåg att flitigt be att Guds ord ska återupprättas i sin kraft och att vår överhet skulle omvända sig och framför

allt annat lyssna till Guds ord som ledstjärna i sin gärning.

2. Vår Frälsare: Gud och människa

Vi har några viktiga ord i vår text:

Detta är rätt och gott inför Gud, vår Frälsare.

Gud är vår Frälsare. Vår Frälsare är Gud. Jesus Kristus är sann Gud.

Det här är en lära som en del medborgare i vårt kristna land inte kan begripa, för att inte tala om att det är en stötesten för andra religioner, särskilt islam. Förr, när man undervisade noggrant i katekesen, var den här sanningen starkt inpräglad i medvetandet och man höll Jesu namn heligt. I dag är det en lära som man har glömt eller gärna tonar ner. Men det är en viktig sanning som vi aldrig får kompromissa med, och som vi behöver pränta in så att den är fullkomligt klar.

Vi ska se på några andra ställen där Jesus sägs vara Gud. Vi börjar i Titusbrevet. Först 2:10, där slavarna förmanas att alltid visa sann trohet,

så att de i allt är en heder för Guds, vår Frälsares, lära.

Sedan i 2:13 talar Paulus om väntan

på det saliga hoppet: att vår store Gud och Frälsare Jesus Kristus ska träda fram i härlighet.

I 3:4–6 läser vi om hur Gud frälst oss:

Men när Gud, vår Frälsare, uppenbarade sin godhet och kärlek till oss människor, frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort utan på grund av sin barmhärtighet. Han frälste oss genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare.

Gud frälste oss, han är vår Frälsare, och vår Frälsare är Jesus Kristus, vår store Gud. Det finns många sätt att uttrycka sanningen om Jesus som sann Gud.

Petrus lär precis likadant när han i inledningen till sitt andra brev (1:1) skriver:

Till dem som genom rättfärdigheten från vår Gud och Frälsare Jesus Kristus har fått samma dyrbara tro som vi.

Och för att ännu gå till Johannes, läser vi i 1 Joh 5:20:

Vi vet att Guds Son har kommit och gett oss förstånd så att vi känner den Sanne, och vi är i den Sanne, i hans Son Jesus Kristus. Han är den sanne Guden och det eviga livet.

Nu har vi ännu inte nämnt något om vad Jesus själv lär. Det sägs ju att det är de kristna som först långt senare hittade på att Jesus är Gud. Men då är man nog sent ute. Änglarna sjöng på julnatten utanför Betlehem (Luk 2:11):

I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren.

Och före det hade ängeln Gabriel uppenbarat för Maria vem hon skulle föda (Luk 1:31–32):

Du ska bli havande och föda en son, och du ska ge honom namnet Jesus. Han ska bli stor och kallas den Högstes Son, och Herren Gud ska ge honom hans fader Davids tron.

När de fromma judarna hörde profeterna tala om Messias visste de att Gud själv skulle komma till dem. Så hade Hesekiel sagt (34:11):

För så säger Herren GUD: Jag ska själv söka upp mina får och ta mig an dem.

Det här hänvisade Jesus till när han talade om den gode herden (Joh 10). Gud själv kom till sitt folk för att bli en herde för dem, och inte bara för judarna, utan också för de andra fåren som inte hörde till den fållan. Och där underströk han (Joh 10:30):

Jag är Fadern är ett.

Jesus undervisade också många andra gånger att han är Gud. Han presenterar sig som JAG ÄR. Det är denna Gud och Frälsare som i dag kommer till oss för att frälsa oss från våra synder och ge oss det evigt livet.

Denna Gud och Frälsare kom till oss som människa. Han blev en av oss. Det måste han bli för att kunna befria oss från den skuld vi bär på sedan födelsen, och som skulle ge oss

ett dödsstraff. Gud gjorde inga trolleritrick som bara så där kunde befria oss. Han sände sin Son som måste bli människa och födas av en kvinna, precis som vi alla andra. Han föddes till jorden när tiden var inne. Och han utsattes för allt vad en människa kan bli utsatt för: lika svag som vi, lika frestad som vi, lika drabbad av lidande, ja mer än någon människa. Och han levde utan synd. Han blev frestad i allt, men utan synd.

Därför kunde han bli vår medlare, så som översteprästen var medlare mellan människorna och Gud under Gamla förbundets tid.

Det heter att Jesus gav sitt liv till lösen för alla. Det är ord som påminner om tredje årgångens evangelietext, Mark 10:45:

Människosonen har inte kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.

Här har vi en annan av de benämningar som Jesus tyckte om att använda om sig själv: Människosonen. Just det här namnet, Människosonen, utsäger att han är sann människa. Han är född av kvinna. Denne sanna människa, som tillika är sann Gud, gav sitt liv i vårt ställe. Han betalade lösen.

Ordet lösen för tankarna till en kidnappning, eller ett gisslandrama, där kidnapparna begär lösen för att gisslan ska släppas fri. Just så är det: djävulen har hållit oss fångna. Han hänvisar till att han har all rätt att göra det, eftersom vi har syndat och inte är förtjänta av att vara Guds barn. Han hänvisar till Guds egen lag, som pekar på vår synd. Ja, vi har gjort oss skyldiga till döden. Och han inpräntar mycket noggrant att ingen enda av oss kan köpa sig lös själv, eftersom ingen enda lever helt prickfritt. Han har rätt.

Det är bara en som kan köpa oss fria. Han träder in som medlare, för han är både Gud och människa. Bara Gud kan genom att ge sitt liv och utgjuta sitt blod, som är livet självt, köpa oss fria från djävulen. Bara en människa som lever rent kan ta straffet för synden. Och det gjorde han.

Det är Guds kärleks offerväg.

3. Guds allmänna nådevilja

I vår text ser vi drivkraften i Guds handlande för oss: *Gud vill att alla människor ska bli fräls- ta och komma till insikt om sanningen.* Det här är en oeftergivlig sanning. Många har försökt förstå på ett logiskt sätt varför bara en del människor tar emot evangeliet. Man har menat att Gud har valt ut en del människor för frälsning, medan han inte bryr sig om andra. Det motsägs effektivt av det här bibelstället. Gud vill allas väl, han vill ha oss alla till himlen.

Vi ska inte blanda samman det här med tanken att alla en gång ska bli frälsta. Vi vet av många andra tydliga ställen att det är många som går förlorade, trots att Gud vill deras frälsning.

Nu kommer ordet om Guds kärleks offerväg till oss. Hebreerbrevet säger att den helige Ande förmanar (Hebr 3:7):

I dag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan!

Vi ska inte skylla på Gud om vi vänder ryggen till honom. Vi ska inte angripa Gud med att han inte vill vår frälsning. Om vi inte vill lyssna är det vår eget syndafördärv som hindrar oss. Att gå förlorad för evigt är det mest onödiga och hemska som finns, för Gud har gjort allt. Han vill att du och jag ska vara med i den skara som han på den yttersta dagen kallar till den eviga saligheten hos sig. Han vill inte att någon av oss ska förvisas till den plats som är tillredd åt djävulen och hans änglar.

Jesus kom till oss för att Gud älskade oss och ville att vi skulle bli frälsta. Jesus levde rent, utan synd, men han led dödsstraffet i vårt ställe. Han gav sitt liv frivilligt. Därmed betalade han ett pris som täcker alla krav. Hans blod har ett oändligt värde. Nu köptes hela gisslan fri, alla världens människor. Ingen enda ska behöva lida döden i evighet för sina synder, för dem har Jesus straffats för. 2 Kor 5:21:

Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud.

När tiden var inne framfördes detta budskap: av Jesu apostlar, av hans lärjungar som spreds ut i landet genom förföljelser och så kom till

olika platser och berättade om frälsningen. Och så kom evangeliet till oss i Norden, till oss som har hört det underbara budskapet om det som Jesus har gjort på kärlekens offerväg. Det har kommit till oss personligen när vi blev döpta, för då kläddes vi i frukten av det som Jesus utverkade på sin kärleks offerväg, nämligen i Jesu rättfärdighet. Och nu har du i uppdrag att föra det vidare till alla dem som djävulen försöker snärja för att föra dem till helvetet.

Gå också du ut med budskapet, till din familj, dina vänner och grannar: Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Hör, du som har öron att höra med, så länge det är tid. Tiden blir alltmera ond och vi vet inte hur länge vi ännu får bära ut vittnesbördet. Men i dag ljuder nådens ord. Kom med och följ Jesus nu under fastetiden på hans offerväg mot lidandet! Amen.

Bön: Lovad vare du Gud, och välsignad i evighet, som med ditt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Låt din Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.